

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/186/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713211133
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1713211133.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: C. D. S., s.r.o., U.: XX XXX XXX, so sídlom Z. 5, XXX XX I., zastúpeného advokátskou kanceláriou J. D. s.r.o., so sídlom Z. 5, XXX XX I., proti žalovanej: U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XXXX, XXX XX M., zastúpená W. kanceláriou O.. Peter X., s.r.o., so sídlom D. XX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 4.489,83 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.560,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.560,03 Eur od 02.01.2011 do zaplatenia všetko do troch od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 58,58 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.07.2013 sa pôvodný žalobca spoločnosť T. domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 4.489,83 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 02.01.2011 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanou dňa 20.04.2010 zmluvu o pôžičke č. 5005232, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 5.112,90 Eur. Žalovaná mala splatiť pôžičku v pravidelných 30tich mesačných splátkach v sume 170,43 Eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej sumy len sumu 357,90 Eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku. V súlade so zmluvou žalobca preto dňa 19.12.2010 predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo.

2. V priebehu konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv a povinností, konkrétne pôvodný žalobca spoločnosť T. uzatvoril dňa 04.12.2013 zmluvu o postúpení na žalobcu, preto súd uznesením č.k. 7C/186/2016-83 zo dňa 23.09.2016 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu.

3. Žalovaná v rámci podaného odporu uviedla, že považuje nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu za premlčaný. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 19.12.2010 vypovedal zmluvu o pôžičke. Žalovaná má za to, že vypovedaním zmluvy došlo k zániku zmluvného záväzkového vzťahu. S poukazom na § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatím plnenia z právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol (v dôsledku zániku zmluvného vzťahu jeho vypovedaním jednou zo zmluvných strán), vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda toho, čo žalovaná z pôvodného zaniknutého zmluvného vzťahu nadobudla, avšak v zmysle zmluvných dojednaní nevrátila. Žalovaná má za to, že

došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby dva roky, ktorá začala plynúť odo dňa 24.12.2010, t.j. dňa 25.12.2012 došlo k premlčaniu nároku právneho predchodca žalobcu. K podaniu žaloby došlo dňa 19.07.2013 teda po uplynutí viac ako dvoch rokov od kedy sa právny predchodca žalobcu dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu.

4. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7C/186/2016-84 zo dňa 23.09.2016, ktorým súd žalobu zamietol a priznal žalovanej plnú náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd tým, že doručením výpovede právneho predchodcu žalobcu dňa 27.10.2010 zmluva zanikla, žalobca mal nárok z titulu zaniknutej zmluvy na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v subjektívnej 2-ročnej dobe odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V danom prípade táto subjektívna 2-ročná doba uplynula dňom 27.12.2012; žaloba bola podaná dňa 19.7.2013, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. V dôsledku vznesenej námietky premlčania žalovanou súd žalobu zamietol.

5. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie s odôvodnením, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že medzi jeho právnym predchodcom spoločnosťou T. a žalovanou vznikol dňa 20.04.2010 záväzkový vzťah, ktorého súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. V zmysle zmluvy jeho právny predchodca poskytol žalovanej pôžičku peňazí v sume 3.917,93 Eur, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 170,43 Eur a dodržiavať ostatné podmienky uvedené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko jeho právny predchodca (postupca) predmetnú zmluvu písomným podaním zo dňa 19.12.2010 vypovedal, no súd prvej inštancie napriek tejto skutočnosti posúdil písomné podanie zo dňa 19.12.2010 ako odstúpenie od zmluvy, v dôsledku čoho pri aplikácii Občianskeho zákonníka na záväzkový vzťah dospel k záveru, že došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku a postupcovi tým vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vypovedanie zmluvy súd prvej inštancie teda posúdil s účinkami odstúpenia od zmluvy, čo v danom prípade nenastalo. Vypovedanie zmluvy má totiž v slovenskom právnom poriadku odlišné právne účinky ako odstúpenie od zmluvy, pri ktorom ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka jasne definuje účinky zrušenia zmluvy od začiatku (ex tunc), ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Vypovedanie zmluvy takého účinky nemá. Vypoveď zmluvy spôsobuje právne následky od momentu právnych účinkov výpovede (ex nunc), čiže právny vzťah, ktorý tu bol pred právnymi účinkami výpovede, sa považuje za platný so všetkými dôsledkami, ktoré pre zmluvné strany z neho vyplývajú. Práva a povinnosti zo zmluvy nezanikajú spätne, ale až od účinnosti výpovede. Plnenia, ktoré si strany vzájomne poskytli pred skončením ich právneho pomeru, sa výpoveďou nestávajú bezdôvodným obohatením získaným plnením bez právneho dôvodu, ktorý odpadol (ako je to napr. pri odstúpení od zmluvy), nakoľko nedošlo k zrušeniu zmluvy, ktorá bola právnym dôvodom vzniku záväzkového vzťahu, v rámci ktorého bolo plnené. Nebolo žalobcovi zrejmé, na základe akých zákonných ustanovení súd prvej inštancie dospel k záveru, že vypovedaním zmluvy dochádza k jej zániku ex tunc, a tým k vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. K ukončeniu zmluvy došlo spôsobom dohodnutým zmluvnými stranami v súlade s Občianskym zákonníkom. Nie je dôvod prekvalifikovať podanie označené ako „Vypovedanie zmluvy“ na odstúpenie od zmluvy. V danom prípade došlo k vypovedaniu zmluvy, čím sa stal celý záväzok žalovanej vyplývajúci jej zo zmluvy splatným ku dňu doručenia písomného podania zo dňa 19.12.2010 k rukám žalovanej (preukázateľne ku dňu 27.12.2010). Dňom nasledujúcim po márnom uplynutí 3-dňovej lehoty na splnenie povinnosti, ktorá začala plynúť odo dňa doručenia písomného podania zo dňa 19.12.2010, sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a teda premlčacia doba začala plynúť odo dňa 01.01.2011, ktorá ku dňu podania žaloby (19.07.2013) neuplynula. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, resp. rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd uznesením č.k. 2Co/20/2017-115 zo dňa 31.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd konštatoval, že v zmysle čl. 13.2 Všeobecných obchodných podmienok si zmluvné strany (právny predchodca žalobcu a žalovaná) dohodli možnosť predčasného skončenia zmluvného vzťahu výpoveďou za rovnakých podmienok pre obe zmluvné strany aj bez uvedenia dôvodu. Právny predchodca žalobcu túto možnosť nepochybne využil, keď listom zo dňa 19.12.2010 z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovanou spočívajúcej v riadnom a včasnom platení splátok zmluvu vypovedal. Vypovedať možno aj zmluvu na dobu určitú, ak to bolo

individuálne dojednané. Výpoveďou však v žiadnom prípade nezaniká zmluvný vzťah ex tunc (od začiatku), a preto strany nemajú právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia; nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia pri výpovedi zmluvy nevzniká. Súd prvej inštancie síce správne uviedol, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu zanikol, avšak následky výpovede zmluvy nesprávne právne posúdil ako odstúpenie od zmluvy a že teda zmluva bola zrušená od počiatku (ex tunc) zakladajúca bezdôvodné obohatenie. Účinky výpovede zmluvy medzi stranami sporu ale nastali ex nunc, čo malo vplyv na začiatok a dĺžku premĺčacej doby, keď táto je trojročná (všeobecná) a nie dvojročná ako pri nárokoch vyplývajúcich z bezdôvodného obohatenia. Ustanovenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako základné interpretačné pravidlo požaduje zohľadnenie nielen jazykového vyjadrenia, ale aj vôľu toho, kto právny úkon urobil, ak tieto kritériá nie sú vo vzájomnom rozpore. Vôľu konajúcej osoby možno zistiť nielen z výpovedí účastníkov právneho vzťahu a iných svedkov, ale najmä z dôkazov predložených stranami sporu v konaní. Právne vzťahy strán sporu sú v danom prípade založené zmluvou, ktorá má písomnú formu a jej súčasťou sú všeobecné zmluvné podmienky vypracované právnym predchodcom žalobcu. V nich je iba odkaz na právo žalovanej na odstúpenie od zmluvy podľa osobitného predpisu (čl. 13.3 Všeobecných obchodných podmienok), niet tu však ani zmienky o možnosti odstúpenia od zmluvy (len) zo strany žalobcu. Naproti tomu je zmluvne zakotvené právo oboch strán zmluvu vypovedať (čl. 13.2), s výslovným odkazom na čl. 13.1, kde je ako moment skončenia zmluvného vzťahu určené úplné splatenie všetkých záväzkov. Za týchto okolností nemožno (sporný) úkon žalobcu posúdiť inak, než výpoveď zmluvy. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu ani neuviedol skutkové a právne úvahy, ktoré ho viedli k posúdeniu úkonu žalobcu ako odstúpenie od zmluvy podľa § 48 Občianskeho zákonníka, ktorému navyše priamo podľa tohto ustanovenia bráni použitému posúdeniu úkonu požiadavka na zákonné alebo zmluvné zakotvenie práva účastníkov od zmluvy odstúpiť; to isté platí o úvahách nad mimoriadnym zosplatnením podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Právo na využitie týchto inštitútov nebolo medzi zmluvnými stranami individuálne dohodnuté a žalobcovi nevyplývalo ani zo zákona. Odvolací súd uzatvoril, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil výpoveď zmluvy a následne začiatok, dĺžku, premĺčacej doby, keď dospel k záveru, že nárok žalobcu je premĺčaný. Nárok žalobcu nie je premĺčaný, a preto odvolaciemu súdu nezostalo iné ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti. Súd preto konal v neprítomnosti žalovanej podľa § 180 C.s.p..

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 20.04.2010, všeobecnými obchodnými podmienkami, vypovedaním zmluvy zo dňa 19.12.2010, kópiou doručky, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, oznámením o postúpení zo dňa 07.01.2014, podacím hárkom ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

9. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 08.03.2019 uviedol, že žalovanej bola poskytnutá účelová pôžička vo výške 3.917,93 Eur, ktorú sa zaviazala vrátiť v 30tich mesačných splátkach vo výške 170,43 Eur, t.j. uhradiť pôvodnému veriteľovi sumu 5.112,90 Eur. Žalovaná uhradila čiastočne sumu 357,90 Eur a dostala do omeškania s úhradou sumy vo výške 4.017,81 Eur. V zmysle bodu 12 Všeobecných obchodných podmienok boli žalovanej vyčíslené poplatky vo výške 472,02 Eur. Vyčíslené poplatky sú v platobnej histórii evidované ako „pokuta omeškание“ a „pokuta sankcia“. Žalovaná suma vo výške 4.489,83 Eur tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 4.017,81 Eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 Všeobecných obchodných podmienok vo výške 472,02 Eur.

10. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 12.03.2019 namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko zo strany súčasného žalobcu ani pôvodného žalobcu nebolo žiadnym spôsobom preukázané postúpenie pohľadávky pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu. Súd sa s touto otázkou žiadnym spôsobom nevysporiadal napriek námietke žalovaného. Z uvedeného dôvodu v konaní nie sú splnené procesné podmienky. Žalovaná má za to, že v konaní nebolo zo strany žalobcu preukázané, že došlo k prevodu práva alebo povinnosti, preto súd uvedenému návrhu nemal vyhovieť a mal skúmať splnenie procesných podmienok, ktoré vzhľadom na uvedené skutočnosti neboli a nie sú splnené. Na základe týchto skutočností je preto zrejmé, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný a súd by z uvedeného dôvodu mal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná ďalej namietala, že predmetnú zmluvu o úvere je potrebné posudzovať ako bezúročnú a bezpoplatkov, nakoľko neobsahovala

zákonom predpísané obligatórne náležitosti. Na základe týchto skutočností mal žalobca nárok len na vrátenie skutočne poskytnutých prostriedkov, bez nároku na akékoľvek úroky, alebo poplatky. Žalovaná namietala, že v zmluve absentovali podstatné náležitosti ako je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zo zmluvy totiž nevyplýva akým spôsobom a v akom rozsahu malo dochádzať k pripísaniu jednotlivých splátok na účet istiny a v akom na účet poplatkov s úrokmi, taktiež k akému konkrétnemu dňu tak malo dochádzať, pričom ako to vyplýva z početnej judikatúry tieto skutočnosti sú podstatnou náležitosťou zmluvy a ich neuvedenie je v zmysle zákona sankcionované jej bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Žalovaná ďalej poukázala, že v predmetnej zmluve bol nesprávne uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Aj táto náležitosť je esenciálnou náležitosťou úverovej zmluvy tak, ako to predpokladá aj samotný zákon o spotrebiteľských úveroch. Bez riadne a určito uvedeného údaju o konečnej splatnosti úveru nemôže byť zmluva o spotrebiteľskom úvere perfektnou. Takýto údaj musí byť uvedený jasne a presne konkrétnym dátumom v zmluve o úvere, nakoľko táto skutočnosť je explicitne vyžadovaná zákonom ako všeobecne záväzným právnym predpisom. Konečná splatnosť je spotrebiteľského úveru je totiž nesprávne vyjadrená údajom „30 mesiacov“. Takéto vyjadrenie však nie je dostatočné, preto naň možno prihliadať, akoby v zmluve údaj o konečnej splatnosti absentoval úplne. Uvedené vyjadrenie konečnej splatnosti totiž možno považovať nanajvýš za určenie doby trvania zmluvy, ale nie za jasné, určité a zrozumiteľné určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Okrem toho, absentujú aj dátumy, resp. splatnosť jednotlivých splátok, preto konečnú splatnosť si spotrebiteľ nemôže z predmetnej zmluvy ani iným spôsobom vyvodiť. Na základe absencie tejto obligatórnej náležitosti žalovaná má za to, že táto zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Žalovaná ďalej tvrdila, že v zmluve je nesprávne uvedený aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ktorý je v zmluve totožný s údajom výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, čo v danom prípade ani nie je matematicky možné. Výška ročnej úrokovej sadzby na úrovni 24,04 % zavádza a klame spotrebiteľa, a je teda v zmluve uvedená nesprávne. Na nesprávne uvedenie ročnej úrokovej sadzby treba preto hľadieť akoby v zmluve nebolo uvedené vôbec. Táto skutočnosť je ďalším z dôvodov nutnosti posúdenia predmetnej zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej. Na základe vyššie uvedených skutočností a z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere žalobca, resp. jeho právny predchodca nemal nárok na žiadne plnenie presahujúce ním skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov.

11. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 20.04.2010 zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku vo výške 3.917,93 Eur. Zmluvné strany sa dohodli na výške mesačnej splátky 170,43 Eur v počte 30 a celkovej výške pôžičky v sume 5.112,90 Eur. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 24,04 %, priemerná RPMN 24,04% a ročná úroková sadzba vo výške 24,04 %. Ako termín konečnej splatnosti je uvedené 30 mesiacov, Účelom použitia pôžičky bola úhrada záväzkov voči spoločnosti Quatro, na základe zmluvy zo dňa 07.11.2008 v sume 145,26 Eur, voči spoločnosti Slovenská požičovňa na základe zmluvy zo dňa 22.10.2007 v sume 1.349,80 Eur a tiež voči spoločnosti Slovenská požičovňa na základe zmluvy zo dňa 11.11.2008 v sume 2.422,87 Eur. V časti IV. Zmluvy bol zaznamenaný text minimalizovaným písmom, kde bolo uvedené, že žalovaná sa pred podpísaním Zmluvy oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len „VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady. Prvá strana Zmluvy bola podpísaná žalovanou aj poskytovateľom pôžičky, na samostatnom liste sa nachádzali už nepodpísané Všeobecné obchodné podmienky, písané výrazne menším písmom ako samotná zmluva, ktoré boli takmer nečitateľné. V zmysle čl. 6 bod 6.1, bol klient povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach, v sume a termíne určených splátkovým kalendárom.

12. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná splátkami uhradila sumu 357,90 Eur. Právny predchodca žalobcu si účtoval pokutu v sume 484,02 Eur, žalobou si uplatnil sumu 472,02 Eur.

13. Z listiny nazvanej ako vypovedanie zmluvy vyhotovenej dňa 19.12.2010 súd zistil, že právny predchodca vypovedal zmluvu o účelovej pôžičke č. 5005232 ku dňu 19.12.2010. Celková dlžná suma ku dňu vypovedania bola 4.017,81 Eur. Vypovedanie zmluvy bolo žalovanej doručené dňa 27.12.2010.

14. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2013 postúpil právny predchodca žalobu ako postupca pohľadávku voči žalovanej na žalobcu ako postupníka. Listom zo dňa 07.01.2014 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Z podacieho hárku vyplýva, že oznámenie o postúpení bolo zaslané žalovanej prostredníctvom pošty.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

20. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

25. Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol na základe zmluvy o pôžičke sumu 3.917,93 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 170,43 Eur a to v počte 30. Uvedenú pôžičku žalovaná nesplácala. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad uhradila sumu 357,90 Eur. Taktiež nebolo v konaní sporné, že právny predchodca zmluvu o pôžičke ku dňu 19.12.2010 vypovedal a túto výpoveď doručil žalovanej dňa 27.12.2010.

27. Ďalej mal súd v konaní preukázané (a medzi stranami nebolo sporné), že predmetná zmluva o pôžičke má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko niet pochybností o tom, že právny predchodca žalobcu v danej veci vystupoval ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí pôžičky konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, formulárová zmluva ním bola vopred pripravená a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorá nemohla ovplyvniť podstatný obsah zmluvy, ani obsah všeobecných podmienok k nej a je preto nevyhnutné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

28. Žalovaná namietala nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Žalobca doložil zmluvu o postúpení zo dňa 04.12.2013, spolu s prílohou, z ktorej vyplýva, že k uvedenému dňu bola postúpená pohľadávka právneho predchodcu žalobcu spoločnosti Consumer Finance Holding na súčasného žalobcu. Ďalej žaloba doložil list zo dňa 07.01.2014 (čl. 165 spisu - druhá strana) adresovaný žalovanej od právneho predchodcu žalobcu, ktorým oznamuje, že bola postúpená pohľadávka. K tomuto listu žalobca doložil podací hárok (čl. 166 spisu), z ktorého mal súd potvrdené, že tento list bol doručovaný žalovanej prostredníctvom Slovenskej pošty. Súd mal v konaní preukázané právne nástupníctvo aktuálneho žalobcu a uznesením č.k. 7C/186/2016-83 zo dňa 23.09.2016, právoplatným dňa 10.10.2016 pripustil zmenu strán na strane žalobcu. Na základe vyššie uvedeného mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore.

29. Ďalej žalovaná namietala nedostatok náležitostí zmluvy o pôžičke a to podľa § 4 ods. 2 písm. g) a písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. ako aj nesprávne uvedenú výšku úrokovej sadzby

30. Vo vzťahu k namietaným chýbajúcim náležitostiam zmluvy o pôžičke súd uvádza, že súd sa stotožnil so žalovanou v tom, že predmetná zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti pôžičky (§ 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch).

31. V zmluve je uvedený údaj - konečná splatnosť 30 mesiacov a nie je uvedený ani dátum splatnosti jednotlivých splátok v mesiaci, od čoho by bolo možné odvodiť konečnú splatnosť. V článku 6 bodov 6.2 a 6.4 všeobecných obchodných podmienok je síce uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári, v zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach stanovené inak, sú splátky splatné do 20-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy, ak nie je ustanovené inak. Uvedenie údajov 30 mesiacov nie je však uvedením konečného termínu splatnosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Citované ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Údaj o konečnej splatnosti 30 mesiacov je mátauci a zmluvu v tejto časti robí pre spotrebiteľa nezrozumiteľnou. Zmyslom § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

32. Vo vzťahu k namietanej chýbajúcej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) Zákona č. 258/2001 Z.z. súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, v ktorom Najvyšší súd SR uzatvoril, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

33. Pre posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o pôžičke však postačuje ak zmluva neobsahuje čo i len jednu náležitosť (§ 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) a vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd považuje poskytnutú pôžičku za bezúročnú a bez poplatkov.

34. Keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 3.917,93 Eur (v zmluve uvedená ako schválená výška pôžičky) a žalovaná zaplatila splátkami sumu 357,90 Eur, žalobca má vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť ním poskytnutej pôžičky voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 3.560,03 Eur (3.917,93 Eur - 357,90 Eur). Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

35. Námietskou žalovanej k nesprávnej výške ročnej úrokovej sadzby sa súd nezaoberal, keďže po posúdení zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej úroky a poplatky neboli žalobcovi zo spornej zmluvy priznané.

36. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Nakoľko žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.560,03 Eur od 02.01.2011 do zaplatenia. Pri určení výšky

úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 02.01.2011 (prvý deň omeškania žalovanej s dlžnou sumou, t.j. po uplynutí 5 dní po doručení vypovedania zmluvy) predstavovala 1 % ročne (1 % + 8 % = 9 %), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 9 % ročne. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom do 31.01.2013.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z uplatnenej sumy. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.489,83 Eur, úspešný bol v časti 3.560,03 Eur, čo predstavuje 79,29 %. Žalovaná mala úspech 20,71 %. Číže žalobca bol úspešný v pomernej časti 58,58 % (79,29 - 20,71). O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).